

Debatt: Skandinaverna bör samarbeta

Läs **Tomas Larsson**, medlem i föreningen **Fritt Norden** samt är sommarboende i **Mellbystrand**.

För en tid sedan hölls det Nordiska rådets årliga session i Köpenhamn. Under några dagar träffades ett hundratal parlamentariker och ministrar från de fem nordiska länderna. Utöver dessa deltog ytterligare ett hundratal inbjudna gäster. Men trots den internationella profilen fick evenemanget lite uppmärksamhet i medierna.

Det är uppenbart att dagens officiella nordiska samarbete har svårt att väcka intresse i den allmänna samhällsdebatten.

Dessutom blir det allt svårare att förstå argumentet att Nordens geografi i sig skulle vara en sammanhållande faktor.

För att anpassa sig till den nya världsordningen har Nordiska rådet för en tid sedan inlett en reformering av samarbetet. Inom denna process har dock de tre kärnländerna i det nordiska samarbetet - Danmark, Norge och Sverige - hamnat i skymundan.

Likt satelliter kretsar kring dessa länder en rad nya nordiska samarbetsprojekt:

Östersjösamarbetet, Vitryssland, Barents hav, Arktiska rådet och även Ukraina.

Intentionerna med dessa samarbeten är visserligen goda, men tyvärr hamnar fokus utanför regionen.

Även om vi reducerar det nordiska samarbetsområdet till de tre kärnländerna så förblir relationerna länderna emellan mycket komplexa. Det verkar vara svårt att nå någon politisk enighet de skandinaviska länderna emellan.

Den nordiske aktivisten Leif Cassels formuleringar "Drömmen om en nordisk enhetsstat är och förblir en illusion ... de nordiska länderna är alla utpräglade individualister, de är i hög grad sig själv nog, och de vill bevara sin särprägel och sin egenart..." är en god beskrivning.

Cassels uttalande är intressant på flera sätt, men det kan lika gärna kompletteras av Kent Zetterbergs sammanfattning av den "islossning" (skandinavismen) som ägde rum mellan de tre länderna redan under 1830-talet:

"Den nordiska (skandinaviska) antagonismen försvann och i stället trädde en samhörighet mellan små nationer mot trycket från omvärlden."

Framtiden för det nordiska samarbetet består varken av en "invävning i det europeiska" eller en övergång till "nordisk union" (bägge förslagen har förts fram i debatten). I stället bör samarbetet reduceras till ett skandinaviskt sådant, som baserar sig på de skandinaviska ländernas gemensamma förutsättningar.

Det är dags att vi inom Skandinavien börjar diskutera de verkliga utmaningarna med varandra och inser hur mycket som faktiskt förenar oss!

Tomas Larsson

Medlem i föreningen Fritt Norden samt är sommarboende i Mellbystrand.

Av **GT:S LEDARREDAKTION**

ledare@gt.se

Publicerad:

2006-12-03 14:40

Kort URL till denna sida: <http://expressen.se/index.jsp?a=777226>